

ఆత్మియతకు మరో పేరు శ్రీ కిడాంబి రఘునాథ్

- దివాకర్ పేరి, Dayton, NJ

శ్రీ రఘునాథ్ గారి పేరు తలచుకోగానే ఎవరికయినా గుర్తు వచ్చేది వారి ఆప్యాయత, ఆదరణ. కొత్తవాళ్ళని కూడా చిరకాల స్మీ తల్లా పలకరించి ఆదరించేవారు. ఇతను "మన" దివాకర్ అనో, వీరు "మన" చిత్తరంజన్ గారు అనో పరిచయం చెయ్యడం ఆయన "మన"స్ని లో మనషై వుండే స్నేహభావం వ్యక్తమయ్యేది. నాకు ఆయనతో దశాబ్ధం పైగా పరిచయం వుంది. శ్రీ రఘునాథ్ గారితో పరిచయం, ఆయనతో తెలుగు జ్యోతికి పనిచెయ్యడం నా అద్భుతంగా, నాకు దక్కిన వరంగా భావిస్తాను. శ్రీ రఘునాథ్ గారిలో వుండే ప్రత్యేకత ఏమిటంటే మనం ఆయనకి పరిచయమైతే ఆయనకి పరిచయం వున్న వాళ్ళందర్నీ మనకి పరిచయం చేసేవారు. దానితో మనందరం ఒక స్నేహమాలికలా అయిపోతాం. రూపేత్తిన స్నేహం ఆ మహామనిషి ఈనాడు ఆయన మన మధ్య లేకపోవటం మన దురద్భుతం.

"అయోగ్య పురుషోనస్మి, యోజక స్తుతదుర్భభః" అన్నట్లు అటువంటి అపురూపమయిన యోజకులు శ్రీ రఘునాథ్ వీడెందుకూ పనికిరాడని ఎవ్వర్నీ నిర్మక్షం చెయ్యడం వారి ప్రపుత్తి కాదు. అందర్నీ కలుపుకుని ఎవరు ఎలాంటి పనికి యోగ్యలో నిర్మయించి, వారిని ఆ పనిమీద నిమత్తించడంలో రఘునాథ్ గారు సిద్ధహస్తులు. తొంభయ్యవ దశకం మొదట్లో శ్రీ పరంజ్యోతి, నిర్వలగారు, కృష్ణ గారు, శ్రీ భావరాజు గారు వంటి మిత్రుల్ని కూడగట్టి పసందయిన వంటలు వండి వడ్డించి మరీ తెలుగు పండగల్ని జరిపించడం నాకు గుర్తు. అప్పుడు తెలుగు సారస్వత సంఘం వేడుకలు సరదాగానే కాకుండా "సరసం" గా కూడా వుండేవి.

"యోగః కర్మసు కౌశలం" అంటుంది శ్రీమర్దభగవద్గిత. శ్రీ రఘునాథ్ కార్య నిర్వహణ సామర్థ్యం గల కర్మ యోగి. ప్రహసాంధ్రుడు, విదేశాంధ్రుడై ఆంధ్రత్యాగికే వన్నే తేవాలనేది ఆయన ధ్యేయం. ఆయన సంపాదకత్వంలో వచ్చిన "సురభి"-తెలుగుపలుకు 13వ సంచికకోసం ఆయన పడ్డ శమ మాటలకండనిది. ఇక్కడ స్థిర పడ్డ తెలుగు రచయితల రచనలు వాళ్ళని అడిగి తెప్పించి ప్రచురించారు. "అమెరికాలో వున్న మనవాళ్ళు తెలుగు మర్మపోలేదని - స్వదేశాంధ్ర లకి దీటుగా తెలుగులో రచనలు చేయగలని" అందరికి తెలియా లని ఆయన తపన. ఎక్కడ తెలుగు వాళ్ళు ప్రతిక పెట్టుకుంటామన్నా, సంఘం పెట్టుకుంటామన్నా ఆయన వాళ్ళకి కావలసిన సహాయం చేసి, ఆ సంఘాలు-పత్రికలు వృథిలోకి వస్తూంటే చూసి ఆనందించేవారు. పరోపకారం విషయంలో ఆయన ముందుండే వారు. ఎవరయి నా వచ్చి ఎదయినా సమస్య చెపితే - అది ఎల్లా పరిష్కరించాలనేదే

కాకుండా ఎవరిని కలిస్తే పని అవుతుందో కూడా చెప్పేవారు. అల్లగే ఎవరయినా ఎదయినా పనిమీద వెళితేనో, లేక ఫలాని వాళ్ళని కలవా లంటేనో ఈపని మనవల్ల అవుతుండా, ఆయన ఎవరో మన మాట వింటాడా అని శష్ఠిష్టలకి పోకుండా "ఏమిటయితే, బయలు దేరదామా" అని అన్నింటికి ఉత్సాహంగా ముందుండేవారు.

తెలుగు జ్యోతి రఘునాథ్ గారి మానస పుత్రిక. ఆయన జీవితంలో అన్నింటి కన్నా మిన్నగా తెలుగు జ్యోతిని అభిమానించేవారు. జ్యోతి ఎవరు చదువుతున్నారు, వాళ్ళ అభిప్రాయమేంటి అని ఆయన తరచు వాకబు చెయ్యడం జరిగేది. ఎవరయినా జ్యోతి తీరుతెన్నలు మార్యాలని ప్రయత్నించినా ఆయనకి విపరీతమయిన కోపం వెళ్ది. ఒకసారి "ఎందుకు రఘునాథ్ గారూ, వీళ్ళందరితో అనవసరమయిన స్వర్థలు. చిన్న చిన్న మార్పులు చెయ్యరాదా? వాళ్ళకికూడా తృప్తిగా వుంటుంది." అన్నాదానికి ఆయన నవ్వేసి, "జ్యోతికి ఏం తక్కువ యిందని మార్పులు చెయ్యాలి." అని అంధ సచిత వారపత్రిక వుదా హారణ ఇచ్చారు. - ఆ గొప్ప పత్రిక ఇతర పత్రికలతో సర్వులేషన్ కోసం పడ్డ పాటీ తద్వారా దాని సాహిత్యపు విలువల్లో వచ్చిన మార్పులు, తదనంతర స్థితి తెలిసిన వాళ్ళకి ఇంక ఏమీ చెప్పక్కరలేదు. అందరూ మెచ్చిన "జ్యోతి"కి మార్పులనవసరమని చదువరులు మెచ్చే సాహిత్యమే తప్ప తశ్చకు-చెప్పుకులవసరం లేదని ఆయన అభిప్రాయపడేవారు. జ్యోతిలో ప్రచురించే నలభయి పేజీల్లో ప్రకటనలు వగ్గిరా పోగా, ఎంతచీలయితే అంత ఎక్కువగా సాహిత్యం ఇవ్వాలి అని తాపత్రయపడే వారు. రెండు లైన్లు ఖాళీ వదలడం ఇష్టం లేక పేజీ లేఅపుట్ మార్చిన సందర్భాలు అనేకం. అలాగే అమెరికాలో నివసిస్తున్న వారి రచనలు ప్రచురించాలని రఘునాథ్ గారు ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేసేవారు. ఒకసారి ఒక రచయిత్తి పంపిన రచనలో తెలుగు కన్న ఇంగ్లీషు ఎక్కువగా వుందని ఆ కారణంతో తీప్పి పంపించమనే "అసలు ఇక్కడ వాళ్ళు రాయటమే తక్కువ. నువ్వు దీన్ని తెలుగులో తిరగరాయ" మని పురమయించారు.

తెలుగు వాళ్ళు కలిసినప్పుడు తెలుగు మాట్లాడుకోవటం, తెలుగు వాళ్ళ పిల్లలకి తెలుగు నేర్చించడంలాంటి విషయాలమీద ఆయనకి మక్కువ ఎక్కువ. ఆయన అందర్నీ ఈ విషయాల్లో ప్రోత్సహించడమే కాకుండా ఆయన కూడా వారి కుమార్తె చి.ఉపకి చక్కని తెలుగు నేర్చించారు. నేనోక సారి "రఘునాథ్గారూ, మా పిల్లవాడు తెలుగు మాటలాచేటట్లు చేయటం ఎలా?" అని అడిగితే, "వాడు ఇంగ్లీషులో మాట్లాడినప్పుడు మీరిద్దరూ సమాధానం చెప్పకుండా మౌనం వోంచండి" అని చెప్పారు. చిట్ట చక్కగా

పనిచేసింది. తెలుగు సారస్వత సంఘు సమావేశాల్లో కూడా పూర్తిగా
తెలుగు లోనే సభ్యులు ప్రసంగించేలా అందర్నీ ప్రోత్సహించేవారు.

మనందరికీ అత్మియుడు, మార్గదర్శి అయిన శ్రీ
రఘునాథ్ గారు చిన్నవయస్సులోనే అకాల మృత్యు వాతపడ్డం వారి
కుటుంబ సభ్యులకీ, తెలుగు సారస్వత సంఘూనికీ, తెలుగు జ్యోతికే
కాకుండా యావత్ అమెరికాంధులకే తీరని లోటు. ఆయన జీవితం
లోనే కాకుండా అశయాల్లో, అచరణలో కూడా అర్థంగి అయిన
శ్రీమతి ప్రభగారికి, వారి కుమార్తె ఉపకు నా ప్రగాఢ సానుభూతి
తెలుపు తున్నాను. ఆయన లేని లోటు తీర్చలేనిది. ఆయన -

ఆదర్శాలు ఆశయాలు విస్కరించరానివి.

వారి పార్ట్రివ దేహం చ్యాతమయునా వారి ఆశయాలు,
ఆదర్శాలూ "జ్యోతి" రూపంలో మన మధ్యనే వుంటాయి. శ్రీ
రఘు నాథ్ గారికి అత్యంత శ్రీతిపాత్రమయున "జ్యోతి" ఎల్లవేళలూ
ప్రకాశించి ప్రవృద్ధ మయేలా చూడటమే మనం ఆ మహా మనిషికి
అర్పించే శర్మాంజలి.

"నాస్తి తేషాం యశః కాయో జరామరణజం భయం."